

عنوان مقاله:

ژئوتوریسم با رویکرد گردشگری درمانی مطالعه موردی؛ گل فشانه‌های سیستان و بلوچستان

محل انتشار:

بیست و سومین همایش انجمن زمین شناسی ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسنده:

زهرا شفیعی - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا اکوتوریسم دانشگاه - کاشان

خلاصه مقاله:

استان سیستان و بلوچستان با داشتن اشکال زیبا و گوناگون ژئومورفولوژیکی می تواند یکی از مناطق جذاب گردشگری ایران به خصوص ژئوتوریسم باشد. یکی از مهمترین اشکال ژئومورفولوژیکی، (گل فشانه‌ها) می باشند که بسیار جذاب همواره ژئوتوریست های زیادی را به این منطقه جذب می کند. مشهورترین گل فشانه‌های این منطقه، گل فشان نارینگ، پیرگل، تنگ (کوه گل فشان*)، عین، بربرک، درابول هستند و می توانند موجب جذب ژئوتوریست های زیادی به استان سیستان و بلوچستان شوند. هدف این مقاله، معرفی گل فشان ها به عنوان جاذب های زمین شناسیموثر در رونق ژئوتوریسم با رویکرد درمانی، منطقه (سیستان و بلوچستان) می باشد که مورد غفلت قرار گرفته است. گل فشانه‌ها هم از نظراقتصادی و هم از نظر درمانی (بهداشتی) دارای اهمیت فراوانی هستند. در ایران گل فشانه‌های زیادی موجود است مثل کرانه ی دریای خزر و کرانه ی دریای عمان و خلیج فارس (در جنوب شرقی ایران). ما در این پژوهش بیشتر به معرفی گل فشان های کرانه ی دریای عمان و خلیج فارس می پردازیم. روش تحقیق در این پژوهش توصیفی از نوع کتابخانه ای- اسنادی می باشد. ژئوتوریسم و جاذبه های زمین شناسی به عنوان گونه ای از صنعت توریسم در دنیای کنونی بسیار مورد توجه است و بسیاری از کشورها از این سرمایه های منحصر به فرد در جهت اقتصادی و درمان و توسعه و پیشرفت خود بهره می گیرند و لازم است که کشور ما نیز در این زمینه فعال تر عمل نموده و زیرسیاختهای لازم را جهت معرفی و شناسایی این جاذب ها در این منطقه فراهم آورد تا از مزایای اقتصادی و درمانی آن برخوردار شود.

کلمات کلیدی:

ژئوتوریسم، گل فشان، گردشگری درمانی، سیستان و بلوچستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1149966>

